

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Επιμελητής Ύλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

9^ο Ιανουαρίου 2022

Μεθόρτα Θεοφανείων

(Η έορτή αποδίδεται την 14^η του μηνός)

Ἦχος δ'. Ἐωθινόν ζ'

*

ΕΒΔΟΜΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ο ΚΕΝΟΣ ΤΑΦΟΣ

Ἰωάν. 20,1-10.

Η ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΠΟΥ ΕΦΤΑΣΕ ΠΡΩΤΗ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ,
ΤΟΝ ΒΡΗΚΕ ΑΔΕΙΑΝ
ΕΤΡΕΞΕ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ
ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ
ΑΥΤΟΙ ΕΣΠΕΥΣΑΝ ΣΤΟ ΜΝΗΜΑ
ΚΑΙ ΕΚΑΜΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Ἡ περικοπή τοῦ Ζ' Ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου (Ἰωάν. 20,1-10)

περιγράφει τήν πρώτη επίσκεψη
 τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς
 στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ,
 πού τόν βρῆκε ἄδειο
 κι ἔτρεξε καί εἰδοποίησε
 τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη.

Τήν πρώτη μέρα τῆς ἐβδομάδος, τή
 «Μία τῶν Σαββάτων», ἡ Μαρία ἡ Μα-
 γδαληνή ἔρχεται πρωί ἐνῶ ἀκόμη ἦταν
 σκοτεινά στόν Τάφο, πρὶν φτάσουν ἐκεῖ οἱ
 ἄλλες Μυροφόρες καί βλέπει σηκωμένη
 τήν πέτρα ἀπό τό μνήμα. Φοβήθηκε πώς
 μετακίνησαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ κι ἔτρεξε
 ἀμέσως καί εἰδοποίησε τόν Πέτρο καί τόν
 Ἰωάννη καί τούς λέγει: «Σήκωσαν τόν
 Κύριο ἀπό τόν τάφο καί δέν ξέρομε πού
 τόν πῆγαν!» Οἱ δύο Μαθηταί σπεύδουν
 ἐπί τόπου καί διαπιστώνουν ὅτι ὁ τάφος
 ἦταν κενός!

Ἡ διήγηση συνεχίζεται στό ὄγδοο
 Ἑωδιό.

1 Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων

Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔρχεται πρωί
 σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τό μνημεῖον,

Τήν πρώτη μέρα μετά τό Σάββατο, τό
 πρωί κι ἐνῶ ἀκόμα ἦταν σκοτεινά,
 ἔρχεται ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή στό
 μνήμα

καί βλέπει τόν λίθον
ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

καί βλέπει τήν πέτρα σηκωμένη ἀπό τό
μνήμα.

2 Τρέχει οὖν

καί ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον
καί πρὸς τόν ἄλλον μαθητήν

ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καί λέγει αὐτοῖς·

Τρέχει λοιπόν καί ἔρχεται στό Σίμωνα

Πέτρο καί στόν ἄλλο μαθητή πού

ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς καί τούς λέει:

- ἦραν τόν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου
καί οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Πῆραν τόν Κύριο ἀπό τό μνήμα καί δέν
ξέρουμε πού τόν ἔβαλαν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος

καί ὁ ἄλλος μαθητής,

καί ἦρχοντο εἰς τό μνημεῖον.

Βγῆκαν λοιπόν ἔξω ὁ Πέτρος κι ὁ ἄλλος
μαθητής κι ἔρχονταν στό μνήμα.

4 Ἐτρεχον δέ οἱ δύο ὁμοῦ·

Ἐτρεχαν κι οἱ δύο μαζί.

καί ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμε

τάχιον τοῦ Πέτρου

καί ἦλθε πρῶτος εἰς τό μνημεῖον,

Ὁ ἄλλος μαθητής ὅμως ἔτρεξε

γρηγορότερα ἀπό τόν Πέτρο καί ἔφτασε

πρῶτος στό μνήμα.

- 5 **καί παρακύψας**
βλέπει κείμενα τά ὀθόνια·
οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.
 Ἔσκυψε μέσα καί βλέπει τά σάβανα στό
 ἔδαφος, δέν μπῆκε ὅμως μέσα.
- 6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος
 ἀκολουθῶν αὐτῷ
καί εἰσῆλθεν εἰς τό μνημεῖον
 Ἐφτάσε μετά κι ὁ Σίμων Πέτρος, πού
 ἔρχόταν πίσω του, καί μπῆκε μέσα στό
 μνήμα.
καί θεωρεῖ τά ὀθόνια κείμενα
καί τό σουδάριον,
- 7 ὃ ἦν ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
 Καί βλέπει τά σάβανα κάτω στό ἔδαφος
 καί τό σουδάριο, μέ τό ὁποῖο εἶχαν δέσει
 τό κεφάλι τοῦ Ἰησοῦ,
οὐ μετά τῶν ὀθονίων κείμενον,
ἀλλά χωρίς,
ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.
 νά μὴν εἶναι μαζί μέ τά σάβανα, ἀλλά
 χωριστά σέ μιά μεριά τυλιγμένο.
- 8 **Τότε οὖν εἰσῆλθε καί ὁ ἄλλος μαθητής**
ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τό μνημεῖον
καί εἶδε καί ἐπίστευσεν.
 Ἐκείνη τή στιγμή μπῆκε μέσα κι ὁ
 ἄλλος μαθητής πού εἶχε ἔρδει πρῶτος
 στό μνήμα τά εἶδε καί πίστεψε

- 9 Οὐδέπω γάρ ἤδειςαν τὴν Γραφήν,
ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
Γιατί ὡς τότε δέν εἶχαν καταλάβει
ἀκόμη τὴ Γραφή, πού λέει ὅτι ἔπρεπε
σύμφωνα μέ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ὁ
Μεσσίας ν' ἀναστηθεῖ ἀπό τούς νεκρούς.
- 10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν
πρός ἑαυτούς οἱ μαθηταί.
Οἱ μαθητές ἔφυγαν τότε καί γύρισαν
πάλι στό σπίτι τους.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Ῥδὴ α'

Στείβει θαλάσσης /κυματούμενον σάλον
ἤπειρον αὖθις /Ἰσραήλ δεδειγμένον.
Μέλας δέ πόντος /τριστάτας Αἰγυπτίων,
ἔκρυψεν ἄρδην /ὑδατόστρωτος τάφος,
ρῶμη κραταιᾶ /δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ῥδὴ γ'

Ῥσοι παλαιῶν /ἐκλελύμεθα βρόχων,
βορῶν λεόντων, /συντεθλασμένων μύλας,
ἀγαλλιωμέν /καί πλατύνωμεν στόμα,
Λόγω πλέκοντες /ἐκ λόγων μελωδίαν,
Ῥ τῶν πρὸς ἡμᾶς /ἤδεται δωρημάτων.

Ῥδὴ δ'

Πυρσῶ καθαρθεῖς /μυστικῆς θεωρίας
ὕμνων Προφήτης /τὴν βροτῶν καινουργίαν,
ρήγνυσι γῆρην /Πνεύματι κροτουμένην,

Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν / ἄρρητου Λόγου,
 Ἐ τῶν δυναστῶν / τά κράτη συνετρίβη.

Ῥδὴ ε΄

Εχθροῦ ζοφώδους / καί βεβορβορωμένου
 ἰόν καθάρσει / Πνεύματος λελουμένοι,
 νέαν προσωρμίσθημεν / ἀπλανῆ τρίβον,
 ἄγουσαν ἀπρόσιτον / εἰς θυμηδίαν,
 μόνοις προσιτήν / οἷς Θεός κατηλλάγη.

Ῥδὴ ς΄

Ιμερτόν ἐξέφηγε / σύν πανολβίῳ
 ἦχῳ Πατῆρ, / ὄν γαστρός ἐξηρεύξατο.
 Ναί, φησιν, Οὗτος / συμφύης γόνος πέλων,
 φώταυγος ἐξώρυσεν / ἀνθρώπων γένους,
 Λόγος τέ Μου ζῶν / καί βροτός προμηθεΐα.

Ῥδὴ ζ΄

Εφλεξε ρείθρω
 τῶν δρακόντων τὰς κάρας
 ὁ τῆς καμίνου / τήν μετάρσιον φλόγα
 Νέους φέρουσιν / εὐσεβεῖς κατευνάσας.
 Τὴν δυσκάθεκτον / ἀχλύν ἐξ ἁμαρτίας
 ὅλην πλύνει δέ
 τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.
 Ἐκαψε μέ ὕδωρ
 κεφαλές τῶν δρακόντων
 Αὐτός πού κατεύνασε
 τὴν πανύψηλη φλόγα
 πού τούς εὐσεβεῖς
 νέους εἶχε κυκλώσει!

Μά τό άσυγκράτητο
 τῆς άμαρτίας σκότος
 τό πλύνει ὄλο
 μέ τή χάρη τοῦ Πνεύματος!

ᾠδὴ η΄

Ἐλευθέρα μέν / ἡ κτίσις γνωρίζεται·
 υἱοὶ δέ φωτός / οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
 Μόνος στενάζει
 τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
 Νῦν εὐλογεῖτω / συντόνωσ τόν αἴτιον,
 ἡ πρὶν τάλαινα / τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.
 Ἡ κτίσις ὄλη ἐλευθερώνεται!
 Γίνονται τέκνα φωτός
 οἱ φυλακισμένοι στό σκοτάδι!
 Μόνος στενάζει
 ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους!
 Ἄς εὐλογῇ λοιπόν
 τῆς ἀλλαγῆς τόν αἴτιον
 ἡ δύστυχη πρὶν
 ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία!

ᾠδὴ θ΄

Ἡ Τιμιωτέρα

Καταβασία

ᾠ τῶν ὑπέρ νοῦν / τοῦ τόκου Σου θαυμάτων
 Νύμφη πάναγνε, / Μητέρα εὐλογημένη!
 Δι' ἧς τυχόντες / παντελοῦς σωτηρίας
 ἐπάξιον κροτοῦμεν / ὡς Εὐεργέτη
 δῶρον φέροντες / ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον ἑωθινόν ζ'

Οτι ἦραν τόν Κύριον
 τῆς Μαρίας εἰπούσης
 ἐπί τόν τάφον ἔδραμον
 Σίμων Πέτρος καί ἄλλος
 μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα·
 ἔτρεχον δέ οἱ δύο
 καί εὔρον τά ὀθόνια
 ἔνδον κείμενα μόνα
 καί κεφαλῆς
 ἦν δέ τό σουδάριον χωρίς τούτων·
 διό πάλιν ἠσύχασαν,
 τόν Χριστόν ἕως εἶδον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Επεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια,
 ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου,
 καί τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
 καθεύδοντας ἐφώτισε·
 καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη,
 τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Θεοδοκίον

Τριάδος, Κόρη, τέτοκας
 ἀπορρήτως τόν Ἐνα
 διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα
 διπλοῦν καὶ ἐνεργεῖα
 καὶ ἓνα τῇ ὑποστάσει·

Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει
 αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει Σε
 προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς
 τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι ὅτι πάντες
 πρὸς Σέ νῦν καταφεύγομεν,
 Δέσποινα Θεοτόκε.

Τῆς Ἑορτῆς

Επεφάνη ὁ Σωτήρ,
 ἡ χάρις, ἡ ἀλήθεια,
 ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου
 καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 καθεύδοντας ἐφώτισε·
 καὶ γὰρ ἦλθεν, ἐφάνη,
 τό φῶς τό ἀπρόσιτον.

ΑΙΝΟΙ

Ψαλμός ρμη' 148

Πᾶσα πνοή
 αἰνεσάτω τόν Κύριον. (Ψαλ. 150,6)
 Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
 αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν,
 πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτόν,
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
 Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρά ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.*

Ο Σταυρόν ὑπομείνας καί θάνατον
καί ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
παντοδύναμε Κύριε,
δοξάζομέν Σου τήν Ἀνάστασιν.

2

*Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν σπερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·*

Εν τῷ Σταυρῷ Σου, Χριστέ,
τῆς ἀρχαίας κατάρας
ἠλευθέρωσας ἡμᾶς
καί ἐν τῷ θανάτῳ Σου
τόν τήν φύσιν ἡμῶν τυρρανῆσαντα
διάβολον κατήργησας·
ἐν δέ τῇ Ἐγέρσει Σου
χαρᾶς τά πάντα ἐπλήρωσας
διό βοῶμέν Σοι·
Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

3

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν κατά τό πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.*

Τῷ Σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ,
ὀδήγησον ἡμᾶς ἐπί τήν ἀλήθειάν Σου
καί ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ·
ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,

ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ,
ἐκτείνας τὴν χειρὰ Σου,
φιλάνθρωπε Κύριε,
τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων Σου.

4

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·*

Τῶν πατρικῶν Σου κόλπων
μὴ χωρισθεῖς, Μονογενές
Λόγε τοῦ Θεοῦ,
ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν,
ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως·
καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον
ὑπέμεινας σαρκί
ὁ ἀπαθής τῇ θεότητι·
ἀναστάς δέ ἐκ νεκρῶν
ἀθανασίαν παρέσχες
τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
ὡς μόνος παντοδύναμος.

**Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.**

*Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·*

Φῶς ἐκ φωτός
ἔλαμψε τῷ κόσμῳ,
Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ ἐπιφανείς Θεός·
Τοῦτον, λαοί,

προσκυνήσωμεν.

Αινείτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Πῶς Σε, Χριστέ,
δοῦλοι τόν Δεσπότην
ἀξίως τιμήσωμεν;
Ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι
πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεῖς,
ὁ Σωτήρ ἡμῶν,
τά ρεῖθρα ἡγίαςας,
τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροδετούμενος
καί τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος.
Μέγα τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας Σου
Φιλάνθρωπε, Κύριε, δόξα Σοι!

Τί σοί ἐστί θάλασσα ὅτι ἔφυγες
καί σοί Ἰορδάνη
ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Τό ἀληθινόν Φῶς ἐπεφάνη
καί πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται·
βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν,
ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος·
ἐνίησι τόν ἀγιασμόν τῷ ὕδατι
καί ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται·
ἐπίγειον τό φαινόμενον

καί ὑπέρ τούς οὐρανοὺς τό νοούμενον·
 διά λουτροῦ σωτηρία,
 δι' ὕδατος τό Πνεῦμα·
 διά καταδύσεως,
 ἢ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται·
 θαυμασία τά ἔργα Σου, Κύριε, δόξα Σοι.

[**Ο** περιβάλλον τόν οὐρανόν ἐν νεφέλαις
 ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τά Ἰορδάνεια·
 καί τήν ἐμήν καθαίρεται κάθαρσιν
 ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τήν ἁμαρτίαν·
 καί ὑπό τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν
 μαρτυρεῖται Πνεύματος
 Υἱός μονογενῆς ὑπάρχων
 τοῦ ὑψίστου Πατρός·
 πρὸς Ὅν βοήσωμεν·
 ὁ ἐπιφανῆς καί σώσας ἡμᾶς,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.]

Δοξαστικόν Ζ'

Ἦχος βαρὺς

Ιδοὺ σκοτία καί πρωΐ
 καί τί πρὸς τό μνημεῖον, Μαρία ἔστηκας,
 πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν;
 ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς.
 Ἄλλ' ὄρα τούς συντρέχοντας μαθητάς,
 πῶς τοῖς ὀδονίοις καί τῷ σουδαρίῳ
 τήν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο
 καί ἀνεμνήσθησαν
 τῆς περί τούτου Γραφῆς.

Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν
καὶ ὑμεῖς πιστεύσαντες
ἀνυμνοῦμέν Σε τόν ζωοδότην Χριστόν.

Καὶ νῦν.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α' - Ψαλμός 113

Ἦχος 6'

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν,
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη, ἐσκιρτήσαν ὡσεὶ κριοὶ
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τὶ σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
καὶ σύ Ἰορδάνη,
ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί,
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀπό προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ

ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν
εἰς λίμνας ὑδάτων
καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β' – Ψαλμός 113

Ἦχος 6'

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Περιέσχον μοι ὠδῖνες θανάτου,
κίνδυνοι ἄδου εὐροσὰν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,

ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Ελεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,
καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀθάνατος ὑπάρχων
καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεῖς τε, Χριστέ, ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
Εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ' - Ψαλμός 117

Ἦχος α'

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός,

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε,
 ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶδη προσκύνησις,
 τοῦ γὰρ Γεννήτορος
 ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι,
 ἀγαπητὸν Σέ Υἱὸν ὀνομάζουσα,
 καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς,
 ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
 Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός,
 καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα Σοι.

*Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

*Εἰπάτωσαν δὴ
 πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον
 ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε,
 ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶδη προσκύνησις,
 τοῦ γὰρ Γεννήτορος
 ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι,
 ἀγαπητὸν Σέ Υἱὸν ὀνομάζουσα,
 καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς,
 ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
 Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός,
 καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα Σοι.

Ὁ Λειτουργός τό «Εἰσοδικόν»

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν Ὄνόματι Κυρίου,
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

(Ψαλμός 117, 26-27)

Ὁ Λαός

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Τό Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'.

Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Τά ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
καὶ τὸ φῶς σου Κύριε,
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνούντάς σε.

Ἦλθες ἐφάνης
τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἡ εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ὅρθιοι!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ
δοξολογούμενος
καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σήν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντί Σου χαρίσματι
κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
τούς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους

Σου
καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
καί τήν ὀφειλομένην Σοι
προσκύνησιν
καί δοξολογίαν προσάγειν·
Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καί ἐκ στόματος ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν
τόν τρισάγιον ὕμνον
καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί
Σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά
σώματα
καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν
Σοι
πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καί πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ

καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί αἰεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. αί. Ψαλ. 32.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς.

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

**Πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς
 Παύλου
 τό ἀνάγνωσμα. (4,7-13).**

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

**ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩ-
 ΣΜΑ**

**ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩ-
 ΤΑ**

Ἡ προηγηθεῖσα ἑορτή τῶν Θεοφανείων μᾶς κάλεσε νά μελετήσωμε καί νά ἀναζητήσωμε τή βαθύτερη ἔννοια τοῦ Βαπτίσματός μας, τό ὁποῖον συνεπάγεται μιά βαθειά καί οὐσιαστική ἀλλαγὴ τόσο στή σκέψη μας, ὅσο καί

στή συμπεριφορά μας, δηλαδή τόσο στό θεωρητικό «πιστεύω» μας, όσο και στον πρακτικό τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Καλό θά ἦταν σήμερα, μέ τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίνει ἡ ἀνάγνωση τῆς περικοπῆς στή Θεία Λειτουργία, νά ξαναδιαβάσωμε μελετῶντας προσεκτικά ὀλόκληρη τήν Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή, γιά νά τήν κατανοήσωμε περισσότερο, νά στηριχτοῦμε στίς ἀλήθειές της καί νά διορθώσωμε τήν πορεία τῆς ζωῆς μας.

Προϋποτίθεται ὅτι κατανοοῦμε τήν ἔννοια τοῦ Βαπτίσματος: ὅτι εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Θεός χαρίζει τόν Υἱό Του, ὁ Ὅποιος θυσιάζεται γιά τήν ἀπολύτρωση τῆς ἀνθρωπότητος καί πλουτίζει τοὺς ἀνθρώπους, κάνοντάς τους υἱούς Θεοῦ καί κληρονόμους τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς Βασιλείας Του. Κάθε Χριστιανός, ὡς υἱός τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὑπεύθυνος διαχειριστῆς τοῦ πλούτου τῶν χαρισμάτων πού ἔλαβε μέ τό

Βάπτισμα καί τό Χρῖσμα, γιά τήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι οἰκοδόμημα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, Οἶκος τοῦ Θεοῦ, Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή γράφτηκε γιά νά σταλῆ ὡς ἐγκύκλιος διδασκαλία πρὸς τοὺς νεοφωτίστους Χριστιανούς τῶν πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Εἶναι μιά θαυμάσια μεταβαπτισματική, φωτιστική κατήχηση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Στά πρῶτα τρία κεφάλαια ἐκθέτει τό οὐσιαστικό, θεωρητικό θεολογικό θεμέλιο τῆς πίστεως, ἐνῶ στά κεφάλαια 4 ἕως 6 προσφέρει μιά πρακτική διδασκαλία, ἣ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τήν προεκτεθείσα στά τρία πρῶτα κεφάλαια δογματική θεολογία καί ὑποδεικνύει τίς κύριες καί θεμελιώδεις γραμμές, πού πρέπει νά ἀκολουθοῦν οἱ Χριστιανοί στήν καθημερινή ζωή τους.

Στίχος 7: Ἡ πρώτη ἀπό τίς ἀρχές αὐτές εἶναι ἡ φροντίδα γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἣ ὁποία θεμελιώνεται στό Βάπτισμα καί συν-

δυσάζεται μέ τήν ποικιλία τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού προσφέρει ὁ Θεός σέ κάθε βαπτιζόμενο.

Ὁ τελικός σκοπός τῶν δωρεῶν τοῦ Χριστοῦ πρός τήν Ἐκκλησία εἶναι «ἡ ἐνότητα τῆς πίστεως καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» ἡ σωστή καί πλήρης ἔνωση μέ τόν Χριστό, (ἐπίγνωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ), ἡ βίωση τοῦ Χριστοῦ «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι».

Στίχος 8: Ποιός δίδει τήν δωρεά τῶν χαρισμάτων.

Στίχος 11: Ποιά χαρίσματα ἔδωκε ὁ Χριστός στήν Ἐκκλησία μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Στίχος 13: Γιά ποιό σκοπό ἔδωκε τά χαρίσματα αὐτά; Γιά τήν οἰκοδομή τοῦ συνόλου τῆς Ἐκκλησίας ὡς οἰκοδομήματος Θεοῦ καί γιά νά ἀναδειχθῇ κάθε πιστός ὁμοιος μέ τόν Νέον Ἀδάμ.

Ἀδελφοί,

ἡ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις

σέ καθένα ἀπό μᾶς δόθηκε ἡ χάρις

Του
κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς
τοῦ Χριστοῦ.

σύμφωνα μέ τό μέτρο πού
μοιράζει τίς δωρεές Του ὁ Χριστός.

8 Διό λέγει:

Γι' αὐτό λέει στήν Ἁγία Γραφή
(Ψ 67,19)

Ἀναβάς εἰς ὕψος

ἤχημαλώτευσεν αἰχημαλωσίαν

Ἄνέβηκε στόν οὐρανό (μέ τήν
Ἄνάληψή Του) παίρνοντας
αἰχημαλώτους Του (αὐτούς πού ὁ
Διάβολος εἶχε ὑποδουλώσει), γιά
νά τούς ἐλευθερώσει

καί ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

καί ἔδωσε δῶρα στούς ἀνθρώπους.

9 Τό δέ ἀνέβη τί ἐστίν

εἰ μή ὅτι καί κατέβη πρῶτον

εἰς τά κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

Ἄλλά τό «ἀνέβηκε» τί ἄλλο

σημαίνει, παρά τό ὅτι

προηγούμενως κατέβηκε μέ τό

σταυρικό Του θάνατο στά

κατώτερα μέρη τῆς γῆς, δηλ. στόν

Ἄδη;

10 Ὁ καταβάς

Αὐτός ἐστι καί ὁ ἀναβάς
 ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν,
 Αὐτός πού κατέβηκε, εἶναι καί
 Αὐτός πού ἀνέβηκε πάνω ἀπό
 ὄλους τούς οὐρανοὺς,
 ἵνα πληρώσῃ τά πάντα.
 γιά νά γεμίσῃ μέ τήν παρουσία
 Του τό σύμπαν.

11 Καί Αὐτός ἔδωκε τούς μέν

Ἀποστόλους,
 Καί Αὐτός ἔδωσε τά χαρίσματα
 ἀναδεικνύοντας ἄλλους
 Ἀποστόλους,
 τούς δέ Προφῆτας,
 τούς δέ Εὐαγγελιστάς,
 ἄλλους Προφῆτες, ἄλλους
 Εὐαγγελιστές,
 τούς δέ Ποιμένας καί
 Διδασκάλους,
 καί ἄλλους Ποιμένες καί
 Δασκάλους,

12 πρὸς τόν καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων
 εἰς ἔργον διακονίας,

γιά νά καταρτίζωνται οἱ ἅγιοι καί
 νά διακονοῦν, (στή διακονία)

13 εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος
τοῦ Χριστοῦ,

ὥστε νά οἰκοδομῆται τό σῶμα τοῦ

Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία,

μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες

εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως

μέχρις ὅτου φτάσωμε ὅλοι στόν

τελικό στόχο, νά εἴμαστε

ἐνωμένοι στήν ἴδια πίστη

καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ

τοῦ Θεοῦ,

καί στήν τέλεια γνώση τοῦ Υἱοῦ

τοῦ Θεοῦ

εἰς ἄνδρα τέλειον,

καί νά γίνωμε τέλειοι ἄνδρες

εἰς μέτρον ἡλικίας

τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

στό μέτρο τῆς πλήρους

τελειότητος τοῦ Χριστοῦ.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός 88.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,

Ἀλληλούϊα

**Τά ἐλέη Σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα
ἄσομαι.**

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα

Ὅτι εἶπας
Εἰς τόν αἰῶνα ἔλεος
οἰκοδομηθήσεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα

Ἡ Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,
φιλόανθρωπε Δέσποτα,
Δέσποτα φιλόανθρωπε,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον
φῶς
τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν
ὀφθαλμούς διάνοιξον
κι ἄνοιξε διάπλατα τοῦ νοῦ μας τά
μάτια,
εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κη-
ρυγμάτων κατανόησιν.
γιά νά κατανοήσωμε τά
εὐαγγελικά Σου κηρύγματα.
Ἐνθες ἡμῖν

Φύτεψε μέσα μας ακόμη
καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν
φόβον,

τό φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,
ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας πάσας
καταπατήσαντες

ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες
νά καταπατήσωμε,
πνευματικήν πολιτείαν μετέλθω-
μεν,

γιά νά ζήσωμε ζωή πνευματική,
πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τήν Σήν
καί ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν Ἐσένα
καί φρονοῦντες καί πράττοντες.

νά φρονοῦμε καί νά πράττωμε.

Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός

Γιατί Ἐσύ ἔσαι πού φωτίζεις
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,

τά σώματα καί τίς ψυχές μας,
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,

Θεέ μας Χριστέ,

καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν

καί σέ Σένα ἀναφέρομε τή δόξα,

σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί

καθώς καί στόν Πατέρα Σου τόν
ἀναρχο

καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί στό συνάναρχο καί συναΐδιο
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες
τῶν αἰώνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον, 4,12-17.

Ὁ Ἰησοῦς ἀρχίζει τό ἔργο Του στή
Γαλιλαία καί καλεῖ τούς ἀνθρώπους
νά μετανοήσουν γιατί ἦλθε! ἔφτασε!
ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μετά τή Βάπτισή Του στόν
Ἰορδάνη καί τούς πειρασμούς Του
στήν ἔρημο καί μετά τήν φυλάκιση
τοῦ Βαπτιστοῦ (δηλαδή τό τέλος τοῦ
δημοσίου ἔργου τοῦ Προφήτου) ὁ
Ἰησοῦς ἀρχίζει τό ἔργο Του στή Γαλι-
λαία. Ποιά σημασία ἔχει ἡ ἑναρξή
αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

Ἡ περικοπή αὐτή τοῦ Κατά
Ματθαῖον Εὐαγγελίου εἶναι ἕνας θε-
ολογικός σχολιασμός τῆς ἐναρξέως
τοῦ δημοσίου βίου τοῦ Χριστοῦ, πού

χαρακτηρίζει τό ἔργο Του: Ποιός ἦταν ὁ σκοπός Του, τί ἤρθε νά κάνη.

Στίχος 16: Ἦρθε νά φωτίση μέ τό θεῖο φῶς τῆς Ἀληθείας καί τῆς Δυναμέως - Χάριτός Του, τούς ἀνθρώπους καί νά τούς καλέση σέ μετάνοια καί σέ ἀγιασμό. Ὁ κόσμος πρέπει νά ἀλλάξη, νά ἀνακαινισθῆ· νά γίνη Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Νά γίνη ἐπέκταση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς, αὐτό πού ζητοῦμε ἀπό τό Θεό στήν Κυριακή προσευχή: «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου».

Θεμελιώδης ὁμως ἀρχή τῆς Βασιλείας εἶναι ἡ μετάνοια, ἡ ἀρχή τῆς νέας ζωῆς, πού σημαίνει ἀπάρνηση τοῦ κόσμου καί ἀφοσίωση στόν Χριστό. Ὁ καιρός δέν ἀστειεύεται. «Ἡ ἀξίνη πρὸς τήν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται» κηρύττει ὁ Βαπτιστής. Τό χρέος μας εἶναι νά γδυθοῦμε τόν παλαιόν ἄνθρωπο καί νά ἐνδυθοῦμε τόν Νέον, τόν Ἰησοῦν Χριστόν, γιά νά συνεχίσουμε τήν ἀποστολή Του στόν κόσμο. Νά φωτίζουμε καί νά σώζουμε φαρεύοντας ἀνθρώπους ἀπό τή θά-

λασσα τοῦ κόσμου καί εἰσάγοντάς
τους στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ὁ
προθάλαμος τῆς Βασιλείας τῶν
Οὐρανῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
Ἐκεῖνον τόν καιρό,

12 ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς
ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη,
ὅταν ἔμαθε ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ
Ἰωάννης συνελήφθη,
ἀνεχώρησεν εἰς Γαλιλαίαν
ἔφυγε γιά τή Γαλιλαία.

13 καί καταλιπὼν τήν Ναζαρέτ
Ἔτσι ἐγκατέλειψε τή Ναζαρέτ
ἐλθὼν κατώκησεν
εἰς Καπερναοῦμ τήν παραθαλασσίαν
καί πῆγε καί κατοίκησε στήν
Καπερναοῦμ, πόλη πού βρίσκεται
στίς ὄχθες τῆς λίμνης
ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καί Νεφθαλείμ,
στά σύνορα τῶν φυλῶν Ζαβουλῶν
καί Νεφθαλείμ,

14 ἵνα πληρωθῇ
τό ῥηθέν διά τοῦ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος·
γιά νά πραγματοποιηθῇ ἡ

προφητεία τοῦ Ἡσαΐα πού λέει:

- 15 **Γῆ Ζαβουλών καί γῆ Νεφθαλείμ,**
ὁδόν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 «Ἡ χώρα τοῦ Ζαβουλών καί ἡ
 χώρα τοῦ Νεφθαλείμ, στό δρόμο
 γιά τή θάλασσα πέρα ἀπό τόν
 Ἰορδάνη,

Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

ἡ Γαλιλαία πού τήν κατοικοῦν οἱ
 εἰδωλολάτρες,

- 16 **ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει**
εἶδε φῶς μέγα

ὁ λαός πού κάθεται μέσα στό
 σκοτάδι, εἶδαν φῶς δυνατό

καί τοῖς καθημένοις

ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου

φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

καί γιά ὅσους κάθονται μέσα στή
 χώρα καί τή σκιά τοῦ θανάτου
 ἀνέτειλε ἕνα φῶς γιά χάρη τους».

- 17 **Ἀπό τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς**
κηρύσσειν καί λέγειν·

Ἀπό τότε ἄρχισε κι ὁ Ἰησοῦς νά
 κηρύττει καί νά λέγῃ:

Μετανοεῖτε,

ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία

τῶν οὐρανῶν.

Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ
Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

4,18-22

Ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν στίς
ἀκτές

τῆς Λίμνης τῆς Τιβεριάδος,
ἢ τῆς «θαλάσσης τῆς
Γαλιλλαιίας»

ἐκλέγει τούς πρώτους Μαθητές
Του

καί ἀρχίζει νά περιοδεύη, νά
διδάσκη τό λαό καί νά
θαυματουργῇ

καί συγχρόνως νά ἐκπαιδεύη
τούς Μαθητές Του.

«Καί περιῆγεν ὅλην τήν Γαλιλλαιάν
ὁ Ἰησοῦς

διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
καί κηρύσσων

τò εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας

καί θεραπεύων πᾶσαν νόσον

καί πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ»

(4,23).

18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·

Καθὼς ὁ Ἰησοῦς περπατοῦσε στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδέρφια, τὸν Σίμωνα, πού τὸν ἔλεγαν καὶ Πέτρο, καὶ τὸν ἀδερφό του τὸν Ἀνδρέα, νά ρίχνουν τὰ δίχτυα στή λίμνη, γιατί ἦταν ψαράδες.

19 καὶ λέγει αὐτοῖς δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
«Ἀκολουθήστε Με», τοὺς λέει,
«καὶ θά σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων».

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίχτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.
Κι αὐτοὶ ἀμέσως ἄφησαν τὰ δίχτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου

τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας
τὰ δίχτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς.

Προχωρῶντας πρὸς πέρα ἀπὸ κει,
εἶδε δύο ἄλλους ἀδερφούς, τὸν
Ἰάκωβο, γιὸ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν
ἀδερφό του τὸν Ἰωάννη. Βρίσκονταν
στό ψαροκάϊκο μαζί με τὸν πατέρα
τους τὸ Ζεβεδαῖο καὶ
τακτοποιοῦσαν τὰ δίχτυα τους.
Τοὺς κάλεσε,

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον
καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

κι αὐτοὶ ἄφησαν ἀμέσως τὸ καΐκι
καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν
ἀκολούθησαν.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν
ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ
θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλη τὴ Γαλι-
λαία. Δίδασκε στὶς συναγωγές
τους, κήρυττε τὸ χαρμόσυνο μήνυ-

μα γιά τόν ἐρχομό τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ, καί γιάτρευε τούς
ἀνθρώπους ἀπό κάθε ἀσθένεια καί
κάθε ἀδυναμία.

- 24 Καί ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς
ὅλην τήν Συρίαν, καί προσήνεγκαν
αὐτῷ πάντα τούς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις καί βασάνοις
συνεχομένους, καί δαιμονιζομένους
καί σεληνιαζομένους καί
παραλυτικούς, καί ἐθεράπευσεν
αὐτούς:

Ἡ φήμη Του ἀπλώθηκε σ' ὅλην τή
Συρία. Τοῦ ἔφερναν ὅλους ὅσους
ἔπασχαν ἀπό διάφορα νοσήματα
καί τούς τυραννοῦσαν κάθε εἶδους
ἀσθένειες, ὅπως ἀκόμα δαιμονι-
σμένους καί ἐπιληπτικούς καί πα-
ράλυτους, καί τούς γιάτρευε.

- 25 καί ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί ἀπό τῆς Γαλιλαίας καί
Δεκαπόλεως
καί Ἱεροσολύμων καί Ἰουδαίας
καί πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Καί Τόν ἀκολούθησε πολὺς κόσμος
ἀπό τή Γαλιλαία, τή Δεκάπολη, τά

Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Ἰουδαία καὶ
ἀπὸ τὴν Περαιία.

Λουκᾶ 4,16—37

- 16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ,
οὗ ἦν τεθραμμένος,
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγὴν,
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.
Ἵστερα ἤρθε στὴ Ναζαρέτ, ὅπου
εἶχε μεγαλώσει. Τὸ Σάββατο πῆγε,
ὅπως συνήδιζε, στὴ συναγωγὴ καὶ
σηκώθηκε νὰ διαβάσει τίς Γραφές.
- 17 καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον
εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
Τοῦ ἔδωσαν τὸ χειρόγραφο μέ τά
λόγια τοῦ προφήτη Ἡσαΐα. Ὁ
Ἰησοῦς τὸ ξετύλιξε καὶ βρῆκε τὸ
σημεῖο ὅπου ἦταν γραμμένο τὸ
ἑξῆς:
- 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ,
οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με,

εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς
ἀπέσταλκέ με,
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν,

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου μέ κατέχει,
γιατί ὁ Κύριος μέ ἔχρισε καί μ'
ἔστειλε ν' ἀναγγείλω τό χαρμόσυνο
μήνυμα στοὺς φτωχοὺς, νά θερα-
πεύσω τοὺς συντετριμμένους ψυχι-
κά.

19 κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν
καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει,

κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.

Στοὺς αἰχμαλώτους νά κηρῦξω
ἀπελευθέρωση καὶ στοὺς τυφλοὺς
ὅτι θά βροῦν τό φῶς τους· νά φέρω
λευτεριά στοὺς τσακισμένους, νά
ἀναγγείλω τοῦ καιροῦ τόν ἐρχομό,
πού ὁ Κύριος θά φέρει τὴ σωτηρία
στό λαό του.

20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον
ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ

ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

Ἔπειτα τύλιξε τὸ χειρόγραφο, τὸ
ἔδωσε στὸν ὑπηρέτη καὶ κάθισε.

Τὰ μάτια ὄλων στὴ συναγωγή
ἦταν προσηλωμένα πάνω του.

21 ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς
ὅτι σήμερον
πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.

Ἄρχισε τότε νὰ τοὺς λέει: «Σήμερα
βρίσκει τὴν ἐκπλήρωσή της ἡ προ-
φητεία πού μόλις ἀκούσατε».

22 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ
καὶ ἐθαύμαζον
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος
τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
καὶ ἔλεγον·

οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

Ὅλοι συμφωνοῦσαν μαζί του· θαύ-
μαζαν γιὰ τὰ γεμάτα χάρη λόγια
πού ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ στόμα του,
καὶ ρωτοῦσαν: «Αὐτός δὲν εἶναι ὁ
γιὸς τοῦ Ἰωσήφ;»

23 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
πάντως ἐρεῖτέ μοι

τὴν παραβολὴν ταύτην·
 ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν·
 ὅσα ἠκούσαμεν

γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ,
 ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

Ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε: «Ἀσφαλῶς
 θά μού πεῖτε τὴν παροιμία πού λέ-
 ει, “γιατρέ, γιάτρεψε τόν ἑαυτό σου.
 Ὅσα ἀκούσαμε ὅτι ἔγιναν στήν
 Καπερναούμ κᾶνε τα κι ἐδῶ στήν
 πατρίδα σου”.

24 εἶπε δέ· ἀμῆν λέγω ὑμῖν

ὅτι οὐδεὶς προφήτης
 δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Σᾶς θεβαιώνω», πρόσθεσε, «πώς
 κανένας προφήτης δέν εἶναι δεκτός
 στήν πατρίδα του.

25 ἐπ’ ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν,

πολλαὶ χῆραι ἦσαν
 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ,
 ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
 καὶ μῆνας ἕξ,
 ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,

Πράγματι, τὴν ἐποχὴ τοῦ προφήτη
 Ἡλία ὑπῆρχαν πολλές χῆρες στὸν

Ἰσραήλ. Τότε ὁ οὐρανός δέν εἶχε
βρέξει γιά τρία χρόνια καί ἕξι μῆνες
καί μεγάλη πείνα εἶχε πέσει σ' ὅλη
τή γῆ.

26 καί πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη Ἡλίας
εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας
πρὸς γυναῖκα χήραν.

Ὁ Θεός ὁμως δέν ἔστειλε τόν Ἡλία
σέ καμμιά ἀπ' αὐτές, παρά μόνο σέ
μιά χήρα στά Σάρεπτα τῆς Σιδωνί-
ας.

27 καί πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου
ἐν τῷ Ἰσραήλ,
καί οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη
εἰμὴ Νεεμάν ὁ Σύρος.

Ἐπίσης τήν ἐποχή τοῦ προφήτη
Ἐλισαίου ὑπῆρχαν πολλοὶ λεπροὶ
ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτες, κανέννας
ὁμως ἀπ' αὐτούς δέν καθαρίστηκε,
ἐκτός ἀπὸ τό Νεεμάν τό Σύρο».

28 καί ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
ἐν τῇ συναγωγῇ
ἀκούοντες ταῦτα,

Ὅταν τ' ἄκουσαν αὐτά μέσα στή

συναγωγή ἐξοργίστηκαν ὅλοι.

- 29 καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν
 ἔξω τῆς πόλεως
 καὶ ἤγαγον αὐτὸν
 ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους,
 ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο,
 εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

Σηκώθησαν τότε καὶ ἔβγαλαν τὸν
 Ἰησοῦ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν
 ἔφεραν ὡς τὴν ἄκρην τοῦ βουνοῦ,
 πάνω στό ὁποῖο ἦταν χτισμένη, γιά
 νά τὸν ρίξουν στόν γκρεμό.

- 30 αὐτός δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν
 ἐπορεύετο.

Αὐτός ὅμως πέρασε ἀπ' ἀνάμεσά
 τους καὶ ἔφυγε.

Ὁ διδάσκαλος καὶ ἡ διδαχὴ Του.
 Ὁ λόγος Του εἶναι λόγος δυνάμεως.
 Τὸν φοβοῦνται καὶ τὸν ὑπακούουν
 ἀκόμη καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα.

4,31-37

- 31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ
 πόλιν τῆς Γαλιλαίας,
 καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς
 ἐν τοῖς σάββασι·

Κατέβηκε στήν Καπερναούμ, πόλη
τῆς Γαλιλαίας, καί τό Σάββατο
τούς δίδασκε·

32 καί ἐξεπλήσσαντο

ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,

ὅτι ἐν ἐξουσία ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

ὅλοι ἔμεναν κατάπληκτοι μέ τῇ
διδασκαλία του, γιατί μιλοῦσε μέ
αὐθεντία.

33 Καί ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου,
καί ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλη

Στή συναγωγή ἦταν κάποιος πού
κατεχόταν ἀπό πονηρό δαιμονικό
πνεῦμα. Αὐτός φώναξε μέ δυνατή
φωνή:

34 λέγων·

ἔα, τί ἡμῖν καί σοί, Ἰησοῦ

Ναζαρηνέ;

ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;

οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

«Εἰ! Τί δουλειά ἔχεις ἐσύ μ' ἐμᾶς,
Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦρθες νά μᾶς
ἀφανίσεις; Σέ ξέρω ποιός εἶσαι·
εἶσαι ὁ ἐκλεκτός του Θεοῦ».

35 καί ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς

λέγων·

φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον

εἰς τὸ μέσον

ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ,

μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

Ὁ Ἰησοῦς ἐπιτίμησε τὸ πνεῦμα λέγοντάς του: «Πάψε νὰ μιλάς καὶ βγές ἀπ' αὐτόν». Τότε τὸ δαιμόνιο, ἀφοῦ τὸν ἔριξε κάτω ἀνάμεσά τους, βγῆκε ἀπ' αὐτόν χωρὶς καθόλου νὰ τὸν βλάψει.

36 καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας,

καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους

λέγοντες·

τίς ὁ λόγος οὗτος,

ὅτι ἐν ἐξουσία καὶ δυνάμει

ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις

πνεύμασι,

καὶ ἐξέρχονται;

Ὅλους τους ἐπίασε δέος καὶ ἔλεγαν ὁ ἓνας στὸν ἄλλο: «Τί λόγος εἶναι αὐτός! Μὲ ἐξουσία καὶ δύναμη διατάζει τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ βγαίνουν».

37 καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ

εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.
 Ἔτσι ἡ φήμη τοῦ ἀπλωνόταν
 παντοῦ στήν περιοχή.

Παράλληλο τοῦ Ματθαίου
 13,53-58

53 Καί ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
 τὰς παραβολὰς ταύτας μετῆρεν
 ἐκεῖθεν,

Μόλις τελείωσε ὁ Ἰησοῦς μ' αὐτές
 τίς παραβολές, ἔφυγε ἀπό κεῖ.

54 καί ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ
 αὐτῶν,

ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ
 λέγειν·

πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη
 καὶ αἱ δυνάμεις;

Πῆγε στήν πατρίδα Του καί τούς
 δίδασκε στή συναγωγή τους, κι
 αὐτοὶ ἀποροῦσαν κι ἔλεγαν: «Ἀπό
 ποῦ ἀπέκτησε αὐτός τή σοφία τού-
 τη κι αὐτές τίς θαυματουργικές δυ-
 νάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος
 υἱός;

Οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται

Μαριάμ

καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ

Ἰωσήs

καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

Αὐτός δέν εἶναι ὁ γιός του

ξυλουργοῦ; Ἡ μητέρα του δέν λέγε-

ται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδερφοὶ του

Ἰάκωβος, Ἰωσήs, Σίμων καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ

οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶs εἰσι;

Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

Κι οἱ ἀδερφές του δέν μένουν ὅλες

στόν τόπο μας; Ἀπό ποῦ, λοιπόν,

τά κατέχει ὅλα αὐτά;»

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦs εἶπεν αὐτοῖs:

οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος

εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ

καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Κι αὐτό τούς δημιουργοῦσε ἐμπόδιο

νά Τόν πιστέψουν. Τότε ὁ Ἰησοῦs

τούς εἶπε: «Δέν ὑπάρχει προφήτης

πού νά μὴν τόν περιφρονοῦν οἱ

συmpατριῶτες του κι ἡ οἰκογένειά

του».

58 **Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις
πολλὰς**

διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Καὶ δὲν ἔκανε ἐκεῖ πολλὰ θαύματα
ἕξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους.

Κοινωνικὸν

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ,
ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις.
Ἀλληλουῖα.

* * *

Δοξαστικὸ ᾠδὸν τῶν Θεοφανείων Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν χεῖρα σου τὴν ἀψαμένην,
τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσπότη,
(γ)

Μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ Αὐτόν
ἡμῖν καδυπέδειξας,
ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς Αὐτόν, Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·
καὶ γὰρ μεῖζων τῶν Προφητῶν
ἀπάντων
ὑπ' Αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ,
τοὺς τό Πανάγιον Πνεῦμα κατιδό-

ντας,
 ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν,
 ἀναπέτασον πρὸς Αὐτόν, Βαπτιστά,
 ἰλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καί δεῦρο στῆδι μεθ' ἡμῶν, (γ)
 ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον
 καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα 10ῖανουαρίου

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (+394)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον γρήγορσιν, ἐνδεδειγμένος,
 στόμα σύντονον, τῆς εὐσέβειας,
 ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Γρηγόριε
 τῇ γὰρ σοφίᾳ τῶν θείων δογμάτων
 σου, τῆς Ἐκκλησίας εὐφραίνεις τὸ
 πλήρωμα. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Τριτη 11ῖανουαρίου

Ὅσιου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλάγιος α΄. Τὸν συνάναρχον.

Ἄρεταῖς θεοσδότοις ἐκλάμπας ὅσιε,
Μοναστικῆς πολιτείας
ὠφθης λαμπρὸς χαρακτήρ,
καὶ φωστὴρ θεοειδῆς
Πάτερ καὶ ἕξαρχος,
Θεοδόσιε σοφέ,
τῶν Ἀγγέλων μιμητά,
θεράπων ὁ τῆς Τριάδος
ἦν ἐκδυσώπει ἀπαύστως,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.